

Sygn. akt I Ns 345/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Teresa Wojtoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marzanna Ruzsak

po rozpoznaniu w dniu 07 marca 2019 roku w Puławach

na rozprawie

sprawy z wniosku M. K. (1)

z udziałem G. Z., T. K., Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej im. Z. C. w L., P. 1 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

o zatwierdzenie uchylenia się od skutków prawnych nie złożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po H. K. (1)

postanawia: I. zatwierdzić uchylenie się przez wnioskodawczynię M. K. (1) od skutków prawnych niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (1), zmarłej w dniu 13 sierpnia 2013 roku w P., ostatnio stale zamieszkałej w miejscowości Z. i przyjąć od wnioskodawczyni M. K. (1) oświadczenie o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (1);

II. stwierdzić, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygnatura akt I Ns 345/18

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 15 marca 2018 roku (k.6) wnioskodawczyni M. K. (1) wniosła o zatwierdzenia przez sąd oświadczenia wnioskodawczyni M. K. (1) o uchyleniu się od skutków prawnych niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (1) oraz o przyjęcie od wnioskodawczyni M. K. (1) oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. B. (k.3-4).

W uzasadnieniu wniosku, wnioskodawczyni M. K. (1) podniosła, że spadkodawczyni H. K. (1) zmarła w dniu 13 sierpnia 2013 roku, która nie pozostawiła testamentu, gdyż całym swoim majątkiem rozporządziła przed śmiercią na rzecz syna T. K..

Wskazała, że ustawowymi spadkobiercami H. K. (1) są jej dzieci: G. Z., T. K. i M. K. (1).

Wyjaśniła, że od 20 lat nie mieszkała z rodzicami, gdyż wyszła za mąż, zamieszkała w R., gmina F., oddalonym ponad 100 km od Z. i tam wychowuje trójkę dzieci. Jej kontakty z rodziną były lakoniczne i sprowadzały się do 2 – 3 wizyt w roku, dopóki żyli rodzice.

Zaznaczyła, że w 2003 roku jej rodzice cały majątek przekazali synowi T. K..

Podniosła, że za życia matki i po jej śmierci nie miała możliwości do powzięcia wiadomości o ewentualnych długach matki. Fakt ten był ukryty, gdyż matka nie przyznała się do długów i nie zachowały się żadne dokumenty świadczące o zadłużeniu matki. Dlatego pozostawała w słusznym przekonaniu o braku jakiegokolwiek majątku oraz długów spadkowych i nie złożyła oświadczenia o odrzuceniu spadku po matce, zwłaszcza że żadni wierzyciele nie kontaktowali się z nią.

Zaznaczyła, że o istnieniu długu dowiedziała się w sierpniu 2017 roku, z toczącej się przed Sądem Rejonowym w Puławach sprawy I Ns 998/16, co wzbudziło jej ogromne zaskoczenie.

Wyjaśniła, że pozostawała w usprawiedliwionym, ale istotnym błędnym przekonaniu, że w skład spadku po matce nie wchodzi żadna wartość majątkowa oraz długi i przez to, że przy zachowaniu należytej staranności nie miała możliwości dowiedzieć się, że w skład spadku wchodzi jakiegokolwiek długi, zmuszona jest do poszukiwania ochrony swoich praw w toku wszczętego postępowania w przedmiotowej sprawie (k.4-5).

W toku postępowania wnioskodawczyni M. K. (1) poparła wniosek (k. 55 i następne, k.72)

W odpowiedzi na wniosek z dnia 07 listopada 2018 roku (k.51), pełnomocnik uczestnika P. 1 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. wniósł o oddalenie wniosku oraz o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (k.47).

Uczestniczka G. Z. przyłączyła się do wniosku (k. 70,72).

Uczestnicy postępowania T. K. oraz Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Z. C. w L., nie wzięli udziału w tym postępowaniu i nie złożyli odpowiedzi na wniosek.

Sąd Rejonowy w Puławach, ustalił następujący stan faktyczny:

We wniosku z dnia 18 listopada 2016 roku wnioskodawca Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Z. C. w L. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłej w dniu 13 sierpnia 2013 roku w P., ostatnio stale zamieszkałej w Z., gmina W. H. K. (1) (dalej H. K. (1)), wskazując, że spadkobiercami H. K. (1) są jej dzieci: G. Z. (dalej G. Z.), T. K. (dalej T. K.) i M. K. (1).

W uzasadnieniu wniosku o stwierdzenie nabycia spadku po H. K. (1), wnioskodawca wskazał, że ma interes prawny w ustaleniu spadkobierców H. K. (2) jako wierzyciel spadkowy, w celu odzyskania należności z tytułu niespłaconej pożyczki od spadkobierców H. K. (2).

Sprawa o stwierdzenie nabycia spadku po H. K. (1) została wpisana do repertorium Ns, Sądu Rejonowego w Puławach i toczy się pod sygnaturą akt I Ns 998/16.

Odpis wniosku w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po H. K. (1) doręczony został M. K. (1) w dniu 02 sierpnia 2017 roku.

W toku postępowania o stwierdzenie nabycia spadku po H. K. (2), przy piśmie procesowym z dnia 18 września 2017 roku, wnioskodawca złożył wykaz wiarygodności, którego odpis z załącznikami doręczony został M. K. (1) w dniu 11 września 2017 roku.

Do kolejnego pisma procesowego z dnia 22 września 2017 roku, wnioskodawca dołączył umowę pożyczki z 10 kwietnia 2009 roku, a odpis tego pisma z załącznikami doręczony został M. K. (1) w dniu 30 października 2017 roku.

Spadkodawczyni H. K. (1) zmarła w dniu 13 sierpnia 2013 roku w P., ostatnio stale zamieszkała w Z., gmina W.. W chwili śmierci była wdową, gdyż jej mąż A. K. (dalej A. K.) zmarł 19 czerwca 2011 roku. Spadkodawczyni H. K. (1) z

małżeństwa miała troje dzieci: G. Z., T. K. i M. K. (1). H. K. (1) nie miała dzieci pozamałżeńskich ani przysposobionych. Nie pozostawiła ani testamentu, ani zapisu windykacyjnego.

Sąd Rejonowy w Puławach postanowieniem z dnia 02 maja 2018 roku w sprawie I Ns 465/17 z wniosku G. Z. z udziałem T. K., M. K. (1) i Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. w L. o zatwierdzenia przez sąd oświadczenia wnioskodawczyni G. Z. o uchyleniu się od skutków prawnych niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (1) oraz o przyjęcie od wnioskodawczyni G. Z. oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (1), oddalił wniosek G. Z. i orzekł o kosztach postępowania.

T. K. nie złożył oświadczenia o odrzuceniu spadku po matce H. K. (1).

M. K. (1) oświadczenie o odrzuceniu spadku po matce H. K. (1) złożyła przez Sądem Rejonowym w Puławach w dniu 03 grudnia 2018 roku, w toku postępowania w sprawie I Ns 345/18 z wniosku M. K. (1) z dnia 15 marca 2018 roku z udziałem G. Z., T. K., Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. w L. oraz P. 1 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. o zatwierdzenia przez sąd oświadczenia wnioskodawczyni M. K. (1) o uchyleniu się od skutków prawnych niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (1) oraz o przyjęcie od wnioskodawczyni M. K. (1) oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. B..

G. Z. z domu rodzinnego w Z. wyprowadziła się w 1996 roku i wówczas zamieszkała w N.. Zajmując się opieką i wychowaniem pięciorga dzieci, u rodziców A. i H. K. (3) bywała głównie tylko przy okazji świąt i tylko wtedy utrzymywała kontakt z rodzicami i bratem T. K..

T. K. mieszkał i nadal mieszka w domu rodzinnym w Z.. Z T. K. mieszkała jego żona J. K. (1). T. K. nadużywa alkoholu, został pozbawiony prawa do opieki nad dziećmi. Żona T. K. jest osobą niezaradną życiowo, przebywała na leczeniu psychiatrycznym, a dzieci T. K., z których jedno także przebywało na leczeniu psychiatrycznym, przebywają bądź to w placówce opiekuńczo – wychowawczej (dwoje z dzieci) bądź w rodzinie zastępczej (jedno z dzieci).

M. K. (1) zawarła związek małżeński w dniu 20 września 1997 roku, mając 21 lat, i do marca 1998 roku mieszkała w domu rodzinnym z Z., gmina W.. W marcu 1998 roku zamieszkała razem z mężem w R., powiat (...), oddalonym od Z. około 120 km.

M. K. (1) ma troje dzieci. Opiekuje się dziećmi i niepełnosprawną siostrą swojego męża S. K. (1). Do rodzinnego domu przyjeżdżała przeciętnie dwa razy do roku, do czasu kiedy żyła matka H. K. (1). Po raz ostatni w domu rodzinnym była w związku z pogrzebem matki i bezpośrednio po pogrzebie wróciła do domu.

G. Z., T. K. i M. K. (1) nie utrzymywali ze sobą bliskich rodzinnych relacji. Ich kontakty ograniczały się do okazjonalnych świątecznych spotkań, podczas których nie były poruszane kwestie finansowe i kwestie czyjegokolwiek zadłużenia. Analogiczne relacje łączyły G. Z. i M. K. (1) z rodzicami.

W dniu 06 stycznia 2003 roku H. K. (1) i jej mąż A. K. darowali synowi T. K. położone w Z., gmina W., gospodarstwo rolne o łącznej powierzchni 2,1200 ha, zaś obdarowany T. K. ustanowił na rzecz swoich rodziców H. i A. małżonków K., dożywotnią osobistą służebność polegającą na prawie korzystania z 1/2 części budynku mieszkalnego i budynków gospodarczych usytuowanych na zabudowanej nieruchomości 689 położonej w Z. oraz na prawie do korzystania z 0,2000 ha z przydomowej nieruchomości 689 położonej w Z..

H. K. (1) miała wówczas niespełna 55 lat.

W dniu 10 kwietnia 2009 roku pomiędzy Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową im. Z. C. a M. M. (dalej M. M.) zamieszkałym w Z., została zawarta umowa pożyczki, mocą której M. M. pożyczył od pożyczkodawcy kwotę

8.500 zł, zobowiązując się do spłaty pożyczki w 36 miesięcznych ratach, w terminie do dnia 10 stycznia 2012 roku, zobowiązując się do spłaty

Za zobowiązania M. M. wynikające z umowy pożyczki z dnia 10 kwietnia 2009 roku poręczyła H. K. (1).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 lipca 2010 roku, Sąd Rejonowy w Lublinie nakazał pozwanym M. M. jako pożyczkobiorcy i H. K. (1) jako poręczycielowi, aby zapłacili solidarnie Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. w L. kwotę 9.782,69 z odsetkami umownymi, poczynając od dnia 18 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania nakazowego w kwocie 123 zł.

Mocą aneksu z dnia 21 lipca 2017 roku do umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 grudnia 2016 roku, Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Z. C. w L. dokonała przelewu wierzytelności przysługującej tej Spółdzielni od M. M. i H. K. (1) na rzecz P. 1 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W..

H. K. (1), od czasu uczynionej na rzecz syna T. K. darowizny gospodarstwa rolnego, nie miała żadnego innego majątku, a źródłem jej dochodu było tylko świadczenie rentowe.

O zadłużeniu H. K. (1) z tytułu umowy poręczenia, w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. w L. wiedział jedynie jej syn T. K., z którym na stałe w jednym domu zamieszkiwała H. K. (1).

T. K. o tym zadłużeniu matki H. K. (1) poinformował jedynie siostrę G. Z. w dwa – trzy miesiące po śmierci H. K. (1), jesienią 2013 roku.

H. K. (1) ani o umowie poręczenia, ani o wynikających z tej umowy zobowiązaniach nigdy nie informowała córki M. K. (1). O zadłużeniu H. K. (1) nigdy, ani przed śmiercią, ani po śmierci matki H. K. (1) w dniu 13 sierpnia 2013 roku, nie poinformował swojej siostry M. K. (1) ani jej brat T. K., ani też jej siostra G. Z..

M. K. (1), o obciążającym matkę H. K. (1) zadłużeniu w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. w L., po raz pierwszy dowiedziała się w dniu 02 sierpnia 2017 roku, po doręczeniu jej przez Sąd Rejonowy w Puławach wezwania na termin rozprawy w sprawie I Ns 998/16 z wniosku Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowa im. Z. C. w L. z udziałem G. Z., T. K. i M. K. (1) o stwierdzenie nabycia spadku H. K. (1), wraz z dołączonym do tego wezwania odpisem wniosku, o treści samej umowy pożyczki z dnia 10 kwietnia 2009 roku, dopiero w dniu 30 października 2017 roku, w toku postępowania w sprawie I Ns 998/16 o stwierdzenie nabycia spadku, a o treści nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 lipca 2010 roku Sądu Rejonowego w Lublinie dopiero w dniu 03 grudnia 2018 roku, w toku postępowania w sprawie I Ns 345/18 z wniosku M. K. (1) o zatwierdzeniu przez sąd oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (2).

Powyższych ustaleń stanu faktycznego, Sąd Rejonowy w Puławach dokonał w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy: zeznania wnioskodawczyni M. K. (1) (k.55-56,71), oświadczenie o odrzuceniu spadku (k.56), zeznania uczestniczki G. Z. (k.71verte), zeznania świadków: S. K. (1) (k.70verte), M. K. (3) (k.70verte), nakaz zapłaty (k.30), postanowienie (k.30verte), aneks wraz z wykazem wierzytelności (k.31-32), odpis z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (k.21-26), wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych (k.27-29), dokumenty z akt sprawy Sądu Rejonowego w Puławach I Ns 998/16 z wniosku Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowa im. Z. C. w L. z udziałem G. Z., T. K. i M. K. (1) o stwierdzenie nabycia spadku H. K. (1) oraz I Ns 465/17 z wniosku G. Z. z udziałem T. K., M. K. (1) i Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. w L. o zatwierdzenia przez sąd oświadczenia wnioskodawczyni G. Z. o uchyleniu się od skutków prawnych niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (1) oraz o przyjęcie od wnioskodawczyni G. Z. oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (1).

Wobec tego, że autentyczność i moc dowodowa dokumentów, w oparciu o które Sąd ustalił stan faktyczny nie budziła wątpliwości co do ich wiarygodności i nie była kwestionowana przez uczestników postępowania, dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawczyni M. K. (1) uczestniczki G. Z. oraz świadków S. K. (1) i M. K. (3).

Wskazać bowiem należy, że zeznania tych osób są spójne, wzajemnie się uzupełniają, tworzą jednolitą całość o wzajemnych relacjach pomiędzy rodzicami A. i H. K. (1) a ich dziećmi G. Z., T. K. i M. K. (1), a także pomiędzy samym rodzeństwem, o braku zażyłości pomiędzy tymi osobami spowodowanej ich odległym wzajemnie od siebie miejscem zamieszkania, zakresem obowiązków we własnych rodzinach i wynikającym z tego powodu braku przepływu informacji o sytuacji rodzinnej i majątkowej poszczególnych członków rodziny.

Nie można także nie zauważyć, że twierdzenia wnioskodawczyni i uczestniczki G. Z. i w.w. świadków korelują także z zeznaniami przesłuchanego w sprawie I Ns 465/17 z wniosku G. Z. z udziałem T. K., M. K. (1) i Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. w L. o zatwierdzenia przez sąd oświadczenia wnioskodawczyni G. Z. o uchyleniu się od skutków prawnych niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (1) oraz o przyjęcie od wnioskodawczyni G. Z. oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. T. K., który jednoznacznie przyznał, że tylko on wiedział o zobowiązaniach matki wynikających z umowy poręczenia oraz, że o tych zobowiązaniach poinformował jedynie siostrę G. Z. dopiero w dwa miesiące po śmierci matki H. K. (1) (k.47 akt I Ns 465/17).

Bacząc na powyższe, wobec braku dowodów przeciwnych, Sąd nie znalazł podstaw, aby zakwestionować prawdziwość zeznań w.w. uczestników postępowania oraz świadków S. K. (1) i M. K. (3).

Z tego względu za prawdziwe uznał zwłaszcza te twierdzenia wnioskodawczyni, uczestniczki oraz przesłuchanych świadków co do tego, że wnioskodawczyni M. K. (1) o obciążającym matkę H. K. (1) zadłużeniu w Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. w L., po raz pierwszy dowiedziała się w dniu 02 sierpnia 2017 roku, po doręczeniu jej przez Sąd Rejonowy w Puławach wezwania na termin rozprawy w sprawie I Ns 998/16 z wniosku Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowa im. Z. C. w L. z udziałem G. Z., T. K. i M. K. (1) o stwierdzenie nabycia spadku H. K. (1), wraz z dołączonym do tego wezwania odpisem wniosku, który w jego uzasadnieniu zawierał ogólnikowe i lakoniczne informacje o niespłaconej przez H. K. (3) pożyczce.

Zaznaczyć bowiem należy, o treści samej umowy pożyczki z dnia 10 kwietnia 2009 roku, M. K. (1) dowiedziała się dopiero w dniu 30 października 2017 roku, w toku postępowania w sprawie I Ns 998/16 o stwierdzenie nabycia spadku, a o treści nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 lipca 2010 roku Sądu Rejonowego w Lublinie dopiero w dniu 03 grudnia 2018 roku, w toku postępowania w sprawie I Ns 345/18 z wniosku M. K. (1) o zatwierdzeniu przez sąd oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych niezachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po spadkodawczyni H. K. (2).

Sąd Rejonowy, zważył co następuje:

Z treści art. 1019 par. 1 k.c. wynika, że jeżeli oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku zostało złożone pod wpływem błędu lub groźby, stosuje się przepisy o wadach oświadczenia woli z następującymi zmianami:

- 1) uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia powinno nastąpić przed sądem;
- 2) spadkobierca powinien jednocześnie oświadczyć, czy i jak spadek przyjmuje, czy też go odrzuca.

Par. 2 art. 1019 k.c. stanowi, że spadkobierca, który pod wpływem błędu lub groźby nie złożył żadnego oświadczenia w terminie, może w powyższy sposób uchylić się od skutków prawnych niezachowania terminu, a par. 3 w.w. przepisu statuuje, że uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku wymaga zatwierdzenia przez sąd.

Innymi słowy, wnioskodawczyni M. K. (1) chcąc się uchylić od skutków prawnych nie złożenia po matce H. K. (1) oświadczenia o jakim mowa w art. 1020 k.c. (oświadczenia o odrzuceniu spadku) winna wykazać, iż przedmiotowego oświadczenia nie złożyła pod wpływem błędu lub groźby.

Z uwagi na to, że wnioskodawczyni nie powoływała się na to, aby w.w. oświadczenia o odrzuceniu spadku po matce H. K. (1) nie złożyła pod wpływem groźby, wskazując, że przyczyną nie złożenia przez nią przedmiotowego oświadczenia był błąd, wskazać należy, że wobec treści art. 84 k.c., konsekwencją nie złożenia oświadczenia woli o odrzuceniu spadku w terminie o jakim mowa w art. 1015 k.c. (w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania), ustawodawca wiąże wyłącznie z błędem istotnym (art. 84 par. 2 k.c.), to znaczy z uzasadniającym przypuszczenie, iż gdyby spadkobierca nie działał pod wpływem błędu nie przyjąłby spadku, składając w terminie o jakim mowa w w.w. art. 1015 k.c. oświadczenie o jego odrzuceniu.

Innymi słowy, błędem w rozumieniu w.w. art. 84 k.c. jest mylne wyobrażenie o istniejącym stanie rzeczy, odnoszące się do zarówno do okoliczności faktycznych jak i prawnych.

Mylne wyobrażenie co do przedmiotu spadku, to brak wiedzy o rzeczywistym stanie majątku spadkowego, przy czym błąd taki ma miejsce tylko wtedy, kiedy nie jest wynikiem braku staranności po stronie spadkobiercy (tak też Sąd Okręgowy w Gdańsku w postanowieniu z dnia 06 maja 2011 roku w sprawie III Ca 1573/10, Lex nr 1713719 oraz w postanowieniu z dnia 07 grudnia 2011 roku w sprawie III Ca 822/11, Lex nr 1713976 i Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 01 grudnia 2011 roku w sprawie I C SK 85/11, Lex nr 1147725).

Z uwagi na to, że błąd ten jest subiektywną kategorią prawa, zdaniem Sądu, powinien być zindywidualizowany w odniesieniu do określonej osoby, którą w rozpoznawanej sprawie jest wnioskodawczyni M. K. (1).

Mając na względzie ujawnione okoliczności stanu faktycznego, Sąd uznał, że wnioskodawczyni ze względu na sytuację rodzinną, w której znalazła się po zawarciu związku małżeńskiego (20 września 1997 roku), wyprowadzeniu się z rodzinnego domu w Z. w marcu 1998 roku i osiedleniu się w R., odległym od Z. około 120 km, konieczność wychowania i sprawowania opieki nad trojgiem małoletnich dzieci, z których najstarsze z nich – M. K. (3), w chwili śmierci H. K. (1) (13 sierpnia 2013 roku) miała 14 lat, a także opieki nad niepełnosprawną siostrą męża S. K. (2), nie mogła podjąć żadnych czynności faktycznych i prawnych, aby uzyskać wiedzę o prawach i obowiązkach majątkowych spadkodawczyni H. K. (1) oraz jej długach spadkowych (art. 922 k.c.).

Godzi się podnieść, że rodzice wnioskodawczyni - A. i H. K. (1) już w 2003 roku wyzbyli się całego swojego majątku, przenosząc prawo własności należące do nich gospodarstwa rolnego na rzecz syna T. K..

Siostra wnioskodawczyni – G. Z. mieszkała w odległym N., zajmując się opieką i wychowaniem pięciorga własnych dzieci, a zamieszkujący na stałe z rodzicami A. i H. K. (1) ich syn T. K. nadużywał alkoholu, zaniedbywał swoje rodzicielskie obowiązki przez co został pozbawiony opieki nad swoimi dziećmi. Jego żona J. K. (2), osoba nieporadna życiowo, wymagała pomocy psychiatrycznej, skutkiem czego ich dzieci przebywają bądź to w placówce opiekuńczo - wychowawczej (dwoje z nich), bądź w rodzinie zastępczej (jedno z nich).

Pomiędzy członkami tej rodziny nie było żadnych zażyłości, a ich wzajemne kontakty sprowadzały się do okazjonalnych spotkań, głównie przy okazji świąt.

O braku właściwych rodzinnych relacji pomiędzy rodzicami i rodzeństwem, świadczy chociażby to, że żadna z sióstr T. K. (G. Z. i M. K. (1)) nie sprawuje pieczy nad jego dziećmi, dlatego dzieci te pozostają w placówce opiekuńczo – wychowawczej i w rodzinie zastępczej.

Bacząc na owy brak harmonii pomiędzy najbliższymi członkami tych rodzin i wynikający z tej dysharmonii brak przepływu informacji o sytuacji osobistej, rodzinnej i majątkowej pomiędzy tymi osobami, Sąd uznał, że brak rzeczywistej wiedzy wnioskodawczyni o obciążającym jej matkę H. K. (1) długu, nie jest następstwem braku staranności ze strony wnioskodawczyni.

Nie można bowiem nie zauważyć, że w spadku po spadkodawczyni H. K. (1) nie pozostały żadne prawa o charakterze majątkowym, w związku z czym wnioskodawczyni nie miała żadnych prawnie uzasadnionych nadziei na nabycie po spadkodawczyni jakichkolwiek praw.

H. K. (1) i jej dzieci nie interesowały się wzajemnie swoimi problemami rodzinnymi, utrzymując ze sobą tylko sporadyczne, okazjonalne kontakty. Nie wytworzyła się przez to pomiędzy H. K. (1) i jej dziećmi taka więź emocjonalna, która skłaniałaby wnioskodawczynię do utrzymywania kontaktu z matką, siostrą i bratem, zwłaszcza że znaczna odległość pomiędzy miejscem zamieszkania wnioskodawczyni, a miejscem zamieszkania matki H. K. (1) i jej rodzeństwa była długa, stanowiąc przeszkodę w utrzymywaniu bliskich relacji rodzinnych.

Dodatkową przeszkodę, w ocenie Sądu, stanowiła także sama sytuacja panująca w rodzinnym domu w Z., spowodowana nieprawidłowym funkcjonowaniem rodziny samego T. K., z którym na stałe zamieszkiwała spadkodawczyni H. K. (1).

Zdaniem Sądu, układ stosunków wnioskodawczyni z matką i rodzeństwem, usprawiedliwiał zachowanie wnioskodawczyni w braku styczności tak z matką H. K. (1), siostrą G. Z. i bratem T. K., których centrum życiowe koncentrowało w znacznej odległości od miejsca zamieszkania wnioskodawczyni i skupiało się wokół własnych rodzin i własnych obowiązków.

W tym stanie faktycznym Sąd uznał, że brak wiedzy wnioskodawczyni M. K. (1), o zadłużeniu matki H. K. (1), nie jest wynikiem braku jej staranności, tym bardziej, że ani sama spadkodawczyni, ani rodzeństwo wnioskodawczyni, nie poinformowało wnioskodawczyni o długach spadkodawczyni, że o niuregulowanych zobowiązaniach finansowych na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. Z. C. w L., wnioskodawczyni dowiedziała się dopiero w sierpniu 2017 roku, w toku postępowania w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku po H. K. (1), wniesionej przez wierzyciela spadkodawczyni.

Bacząc na powyższe, Sąd uznał, że wnioskodawczyni M. K. (1), w świetle zasad doświadczenia życiowego, nie miała do sierpnia 2017 roku praktycznej możliwości pozyskania informacji o obciążających matkę H. K. (1) długach.

Godzi się podnieść, że spadkodawczyni nie pozostawiła w spadku żadnych praw majątkowych, podlegających dziedziczeniu, a zatem po śmierci spadkodawczyni H. K. (1), nie istniała rzeczywista potrzeba regulowania kwestii związanych ze spadkobranie po spadkodawczyni, zwłaszcza co do długów spadkowych, o istnieniu których wnioskodawczyni nie miała wiedzy aż do sierpnia 2017 roku.

Z tych względów, na podstawie w.w. przepisów, przepisu art. 628 k.p.c., 670 k.p.c., art. 690 k.p.c., Sąd orzekł jak w pkt I postanowienia.

Podnieść bowiem należy, że z treści art. 88 par. 2 k.c. wynika, że spadkobierca może uchylić się od skutków prawnych nie złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku złożonego pod wpływem błędu w ciągu roku od wykrycia błędu.

Mając na względzie treść w.w. przepisu, Sąd uznał, że wnioskodawczyni M. K. (1) zachowała termin o jakim mowa w.w. przepisie, skoro o zadłużeniu spadkodawczyni H. K. (1), dowiedziała się w dniu 02 sierpnia 2017 roku, w toku postępowania w sprawie I Ns 998/16 Sądu Rejonowego w Puławach o stwierdzenie nabycia spadku po H. K. (1), zaś w dniu 15 marca 2018 roku wystąpiła do Sądu Rejonowego w Puławach z wnioskiem o zatwierdzenie przez sąd uchylenia się od skutków prawnych nie zachowania terminu do złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku po matce H. K. (1).

Nie można także nie zauważyć, że oświadczenie o odrzuceniu spadku może być złożone w toku postępowania o zatwierdzenie przez sąd uchylenia się od skutków prawnych nie złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku, gdyż jego skuteczność zależy od zachowania terminu o jakim mowa w art. 1019 par. 1 k.c. w związku z art. 88 par. 2 k.c. (tak też Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 listopada 2013 roku w sprawie III C ZP 77/13, OSNC z 2014/9/86).

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania uzasadnia przepis art. 520 par. 1 k.p.c.

Podnieść należy, że według wyrażonej w wyżej wskazanym przepisie zasady, każdy uczestnik postępowania ponosi koszty, które sam wydatkował lub które powstały na skutek przeprowadzonych przez Sąd na wniosek tego uczestnika czynności.

Na poniesione przez wnioskodawczynię M. K. (1) koszty postępowania w rozpoznawanej sprawie składa się uiszczona opłata od wniosku w łącznej kwocie 90 zł (art. 2 i następne oraz art. 23 pkt 1 i art. 49 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Dz. U. z 2018 roku, poz. 300 ze zm.), a na koszty postępowania poniesione przez uczestnika P. 1 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., składają się koszty zastępstwa prawnego w kwocie 240 zł (§ 1 i następne oraz par. 8 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zm.) oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł (art. 1 i następne ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej, Dz. U. z 2015 roku, poz. 783 ze zm.).

Uczestnicy postępowania G. Z., T. K. i Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. C. w L., nie wykazali aby ponieśli jakiegokolwiek koszty postępowania.

Chociaż interesy w.w. uczestników postępowania były sprzeczne, albowiem uczestnik P. 1 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., wniósł o oddalenie wniosku, a uczestniczka G. Z. przyłączyła się do wniosku, Sąd uznał, że repartycja kosztów postępowania, o której mowa w art. 520 par. 2 i 3 k.p.c. nie może mieć w rozpoznawanej sprawie zastosowania.

Nie można bowiem nie zauważyć, że zwrotu kosztów postępowania domagał się tylko uczestnik P. 1 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W..

Z tego powodu, Sąd mając na względzie wynik rozstrzygnięcia w rozpoznawanej sprawie, o kosztach postępowania orzekł, na podstawie art. 520 par. 1 k.p.c., stwierdzając że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie (pkt II postanowienia).

Z tych wszystkich względów na podstawie w.w. przepisów, Sąd orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.